

Rapport

Klacht

Verzoekster klaagt er over dat de directeur van de Belastingdienst/Zuidwest in zijn uitspraak van 13 oktober 2008 haar beroep van 28 juli 2008 heeft afgewezen dat zij had ingesteld tegen het door de ontvanger van de Belastingdienst te Oss ten laste van haar vader gelegde beslag op een auto, een boot en een caravan.

Beoordeling

I. Bevindingen

1. In een beschikking van 18 juli 2008 besliste de rechtbank 's-Hertogenbosch positief op een verzoek van de ontvanger van de Belastingdienst/Oost-Brabant tot het leggen van conservatoir beslag op een auto, een boot en een stacaravan ter zake van de belastingschulden van enige besloten vennootschappen waarvoor verzoeksters vader hoofdelijk aansprakelijk zou worden gesteld.

2. Op 22 juli 2008 legde de Belastingdienst beslag op de bezittingen van verzoeksters vader. Het beslag betrof ook de onder 1. genoemde auto, de boot (met buitenboordmotor) en de caravan. De auto en de boot bevonden zich ten tijde van de beslaglegging in een opslagloods, de stacaravan bevond zich op een recreatieterrein.

De betrokken zaken waren ook al in 2005 en 2006 door de Belastingdienst in beslag genomen ten laste van verzoeksters vader. Deze beslagen waren door de Belastingdienst weer opgeheven. De auto en de boot waren ten tijde van de beslaglegging op 22 juli 2008 echter nog niet door de Belastingdienst teruggegeven. De eigenaar van de loods waar de auto en de boot zich bevonden trad op als bewaarder in het eerder gelegde beslag. De auto bevond zich ten tijde van de beslaglegging in 2005 op een openbare parkeerplaats bij de woning van verzoeksters vader. Ook ten tijde van de beslaglegging in 2006 was de auto daar geparkeerd.

3. In een brief van 27 juli 2008 tekende verzoekster beroep aan bij de directeur van de Belastingdienst/Zuidwest tegen de inbeslagname van de auto, de boot en de stacaravan. Ook tegen de eerdere beslagleggingen had verzoekster beroep aangetekend.

In haar beroepschrift tegen de inbeslagname in 2005 van de auto had verzoekster het volgende aangevoerd:

"... Bijgaand treft u kopieën aan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de auto van mij is.

Kopie deel 3 zit hier niet bij omdat deze op dit moment in het bezit is van de leningverstrekker van de auto.

De belastinginspecteur heeft gemeend deze auto in beslag te mogen nemen omdat mijn vader (...) veel in deze auto rijdt.

Zoals u kunt zien in de rapportage indicatie WVG van (A.; N.o.) is mijn vader zeer beperkt in zijn bewegingsvrijheid door zijn reuma.

Omdat ik de auto niet zo veel gebruik als eigenlijk de bedoeling was mag mijn vader om humanitaire redenen, die de belastingdienst waarschijnlijk vreemd zijn, vaak over mijn auto beschikken.

Zoals ik al eerder aangaf is deze auto voor mij eigenlijk overbodig en daarom wordt hij al enkele maanden te koop aangeboden via garagebedrijf (...) te Oss alwaar u navraag kunt doen.

Ook heb ik zoals u kunt zien al diverse advertenties in "De Telegraaf" geplaatst waar totaal geen reacties op zijn geweest.

Indien de belastingdienst of iemand anders dus interesse heeft in mijn auto is hij te koop voor 21.000 euro.

Is dit niet het geval wil ik hem zo spoedig mogelijk terug om zelf een koper te vinden..."

Ter zake van de boot had zij in 2005 het volgende aangevoerd:

"...Bijgaand treft u kopieën aan van bewijsstukken waaruit blijkt dat deze boot met buitenboordmotor en trailer van mij zijn.

Het is mij volkomen onduidelijk wat de reden is van de in beslag name van deze zaken.

Het is zelfs zo dat de boot met buitenboordmotor en trailer al afgevoerd werden toen ik op (het recreatieterrein waar ook de stacaravan stond; N.o.) arriveerde. Op dat moment was mij nog door niemand verteld dat mijn boot in beslag genomen was.

(...) (S.; N.o.) betaalde (...) mij een gedeelte van het liggeld in de haven van (het recreatieterrein; N.o.) terug. Het andere gedeelte werd mij terug betaald door mijn vader (...). De reden hiervoor is dat mijn vader en zijn vriend deze boot veel gebruiken om te vissen en zij daarom van mening zijn in de kosten te moeten bijdragen.

Zoals u kunt zien in de rapportage indicatie WVG van (A.; N.o.) heeft mijn vader psychische klachten die mijns inziens in deze rapportage nog zacht uitgedrukt worden.

Daar mijn vader rust vindt op de boot tijdens het vissen vind ik het bijzonder fijn dat hij hier gebruik van kan maken op ieder moment dat hij dat zelf wil.

Wellicht is dit voor de belastingdienst reden geweest om aan te nemen dat mijn vader eigenaar is van deze boot, hoewel de heer (S.; N.o.) dan toch ook logischerwijs voor de helft eigenaar zou zijn geweest.

Kortom wens ik mijn eigendommen zo snel mogelijk retour om de psychische schade die mijn vader nu al opgelopen heeft tot een minimum te beperken. In zijn beleving is namelijk door zijn schuld zijn dochter groot onrecht aangedaan.

U zult begrijpen dat mijn visie op het hele gebeuren een totaal andere is en ik van mening ben dat ik heel goed zelf kan beslissen wie er van mijn eigendommen gebruik maakt..."

Ten aanzien van de stacaravan had zij bij haar beroepschrift in 2005 het volgende naar voren gebracht.

"...Bijgaand treft u kopieën aan van bewijsstukken waaruit blijkt dat de sta-caravan met inboedel op perceel x op (het recreatieterrein; N.o.) van mij zijn.

De reden die de belastingdienst opgaf voor de in beslag name was dat er sterke vermoedens zijn dat deze zaken niet aan mij toebehoren maar aan mijn vader (...). Hoe ze tot die belachelijke conclusie zijn gekomen is mij volkomen onduidelijk. Deze caravan heeft mijn man nota bene zelf gebouwd. Feit is wel dat mijn ouders buiten de schoolvakanties om gebruik mogen maken van onze caravan.

Zij hebben namelijk een minimum uitkering, wonen op een flat en kunnen nooit op vakantie. Daarbij komt nog dat mijn vader aan reuma lijdt en vaak psychisch in de knoop zit.

Om e.e.a. vooral ook voor mijn moeder draaglijk te maken spoor ik hen regelmatig aan een paar dagen naar de camping te gaan zodat mijn vader weer rust kan vinden in het vissen. Dat de belastingdienst meent op grond van vermoedens onze caravan in beslag te kunnen nemen en wij nu noodgedwongen deze meivakantie thuis zitten duidt op grove nalatigheid. Als ze hun huiswerk immers beter hadden gedaan was er van vermoedens geen sprake geweest.

Ik eis mijn eigendommen dan ook onmiddellijk terug zodat ik of mijn ouders er zo spoedig mogelijk weer gebruik van kunnen maken..."

4. De directeur van de Belastingdienst/Zuidwest deed op 13 oktober 2008 uitspraak op verzoeksters beroep. De directeur wees het beroep af met overwegingen die gelijk waren aan de overwegingen die hij had gebruikt bij de beroepszaken tegen de eerdere beslagleggingen. De directeur overwoog het volgende:

"...In deze beroepsprocedure heeft u, ten opzichte van mijn eerdere afwijzende beschikkingen van 11 juli 2005 (...) en van 6 september 2006 (...) geen bewijsstukken en

geen nieuwe argumenten naar voren gebracht, waaruit ik zou kunnen afleiden dat de eigendom van de zaken, waarvoor dit beroep is ingediend, bij u ligt.

Voorts heb ik bij de beoordeling van het beroep overwogen dat:

- de (auto; N.o.) ten tijde van de beslagleggingen in 2005 en 2006 in het bezit was van belastingschuldige (verzoeksters vader; N.o.). Belastingschuldige heeft aan u (zijn dochter) geld geleend om de auto te kunnen kopen.

- U heeft dit zelf verklaard ten overstaan van ambtenaren van de Belastingdienst. Als tegenprestatie voor het geleende geld mocht de belastingschuldige in de auto rijden. Belastingschuldige gedroeg zich dus als eigenaar van de auto. Het beroep hiervoor wordt afgewezen.

- de ligplaats van de boot wordt gehuurd en betaald door de belastingschuldige (...), die ook regelmatig gebruik maakte van de boot. Gelet hierop en het samenstel van factoren welke erop duiden dat de feitelijke eigendom van de boot (met buitenboordmotor) bij de belastingschuldige ligt, bestaat er evenmin aanleiding om aan het beroep tegemoet te komen.

- de huurcontracten al jaren lang getekend worden door de belastingschuldige (...). Deze voldoet de huur jaarlijks contant..."

5. Verzoekster wendde zich in een brief van 25 november 2008 tot de Nationale ombudsman. Zij klaagde erover dat de directeur van de Belastingdienst/Zuidwest haar beroep had afgewezen. Zij stelde dat uit de aankoop- en onkostennota's bleek bij wie de eigendom berustte van de inbeslaggenomen zaken. Zij wees er op dat zij de betrokken nota's steeds zelf had betaald.

Ten aanzien van de auto stelde zij dat zij de auto had aangekocht van (een BV van) haar broer, om hem te gebruiken voor de destijds door haar gedreven schoonheids-/pedicuresalon. Voorts stelde zij dat zij de aankoopsom via dan wel door bemiddeling van haar vader had geleend van derden, dat de auto inmiddels te koop stond en dat zij haar vader had gevraagd kandidaat-kopers te woord te staan en hem tevens had aangeboden de auto dan ook maar te gebruiken omdat zijzelf hem te groot vond. Zij ontkende dat zij haar vader had aangeboden de auto te gebruiken als wederdienst voor de lening.

Zij wees er op dat haar naam stond vermeld op de aankoopnota en dat ook het kentekenbewijs op haar naam stond. Voorts wees zij er op dat de verzekeringspolis alsmede de onderhoudsnota's op haar naam stonden, evenals de rekeningen voor de motorrijtuigenbelasting. Ook overlegde zij aan haar gerichte rekeningen van een landelijk dagblad voor advertenties waarin de auto te koop werd aangeboden.

Ten aanzien van de boot stelde verzoekster dat zij deze had aangekocht van een met name genoemde persoon die destijds op het zelfde recreatieterrein verbleef. Omdat haar vader en een derde ("vismaat") de boot gaandeweg steeds meer waren gaan gebruiken, zijn dezen ook het liggeld gaan betalen. Daartoe hebben zij ook een naamswijziging aan de receptie doorgegeven.

Ten aanzien van de caravan stelde verzoekster dat zij deze voor een relatief laag bedrag hadden kunnen kopen omdat er veel aan moest worden opgeknapt en dat dit door haar man was gedaan. Zij stelde dat zij en haar gezin regelmatig in de caravan verbleven en dat haar ouders buiten de schoolvakanties van de caravan gebruik maakten.

Zij overlegde aan haar gerichte correspondentie en rekeningen van het recreatieterrein alsmede op haar naam staande stukken en aan haar gerichte correspondentie inzake de verzekering van de stacaravan en de boot. Ook overlegde zij op haar naam staande kwitanties inzake de betaling van verzekeringspremies en bankafschriften waaruit bleek van de betaling van motorrijtuigenbelasting voor de auto, een aantal betalingen in verband met verzekeringen en sta- en liggeld aan het recreatieterrein voor het jaar 2006.

Ook overlegde zij een afschrift van een door haar als recreant ondertekende "overeenkomst- vaste plaatsen" met het recreatieterrein van 6 november 1994, alsmede een door haar vader getekende "huurovereenkomst kavel" van 30 april 2001.

6. De Belastingdienst/Zuidwest reageerde op de klacht van verzoekster in een brief van 12 februari 2009. De Belastingdienst schreef het volgende:

"...Feiten

In 2005 en 2006 heeft klaagster beroep ingediend tegen gelegde beslagen ten laste van haar vader (...) en haar moeder. Het beslag werd toen gelegd op dezelfde zaken als waar (verzoekster; N.o.) nu over klaagt. In beide beroepsprocedures is het beroep afgewezen (...).

Deze klacht betreft mijn uitspraak van 13 oktober 2008 (...). Onder verwijzing naar eerdere beslissingen op beroepschriften van klaagster is het beroep afgewezen omdat de eigendom niet (voldoende) werd aangetoond. Overigens zijn door klaagster dezelfde argumenten en stukken ingebracht als in de twee eerdere beroepsprocedures.

Historie

Eind 2004 heeft Belastingdienst/Oost-Brabant/kantoor 's-Hertogenbosch een boekenonderzoek ingesteld bij de vader van klaagster (...). Ook zijn echtgenote (...) werd in dit onderzoek betrokken. Aanleiding voor dit onderzoek was onder meer de behandeling van faillissementsdossiers van enkele vennootschappen waar (de vader; N.o.) bij betrokken was.

De inspecteur heeft, op grond van de resultaten van dit onderzoek, aanslagen inkomstenbelasting/premies volksverzekeringen opgelegd.

De ontvanger vreesde voor verduistering van roerende zaken en daarom wilde hij versneld invorderen om zijn rechten vast te leggen. Met toepassing van art. 10, eerste lid, aanhef en onder letter b en artikel 15 van de Invorderingswet 1990 is er op 27 april 2005 beslag gelegd op de roerende zaken van de (vader en moeder van verzoekster; N.o.).

(...)

Beroepschriften tegen de beslaglegging

Klaagster heeft tegen deze beslaglegging beroep aangetekend op 3 mei 2005. De ontvanger heeft uitgebreid onderzoek gedaan naar de verhaalsmogelijkheden. In dat onderzoek is onder meer naar voren gekomen dat de zaken, die door verzoekster werden geclaimd, feitelijk eigendom zijn van haar vader. In de beslissing op het beroepschrift d.d. 11 juli 2005 (...) zijn alle argumenten tegen elkaar afgewogen. Het beroep werd afgewezen omdat de eigendom niet werd aangetoond.

Op 5 september 2006 is klaagster opnieuw in beroep gekomen, nadat er beslag was gelegd voor nieuwe belastingschulden van (haar vader; N.o.). Klaagster overlegde geen nieuwe bewijsstukken ten aanzien van de gepretendeerde eigendom. Dit beroep werd op 19 maart 2007 afgewezen omdat de eigendom niet werd aangetoond (...).

Voor de derde maal komt klaagster op 28 juli 2008 in beroep tegen een op 22 juli 2008 gelegd (conservatoir) beslag door de deurwaarder van de Belastingdienst/Oost-Brabant/kantoor 's-Hertogenbosch. (...)

Ik voeg de aansprakelijkstellingen bij betreffende belastingschulden van (HJF BV; N.o.), (DS BV; N.o.) en (RR BV; N.o.) (...). (Verzoeksters vader; N.o.) is, als bestuurder van deze vennootschappen, aansprakelijk gesteld voor deze schulden.

De auto (...)

Klaagster schrijft dat zij deze auto begin 2004 van haar broer (...) heeft gekocht. Voor de aanschaf van deze auto stelt ze bij drie personen geld te hebben geleend. Uit het onderzoek van de Belastingdienst/Oost-Brabant is gebleken dat (verzoekster; N.o.) heeft verklaard de auto te hebben overgenomen van haar broer en dat zij het geld geleend heeft van haar vader (...). In haar brief aan u herroept zij die verklaring.

Uit de door de ontvanger verstrekte gegevens blijkt dat de belastingschuldige de feitelijke gebruiker was van de auto (...). Hij heeft klaagster, volgens haar eigen verklaring, geld geleend voor de aanschaf van de auto. Er is geen overeenkomst opgemaakt. De kentekenbewijzen deel 1, 2 en 3 heeft de belastingschuldige in zijn bezit (...). Het enkele

gegeven dat de auto op naam van klaagster staat, duidt, in de geschetste situatie, op een poging om verhaal door schuldeisers te bemoeilijken.

Naar mijn mening heeft klaagster de reële eigendom van de auto onvoldoende aangetoond.

De (boot; N.o.)

De verzekering en het registratiebewijs staan op naam van klaagster. De ligplaats staat echter op naam van de belastingschuldige, die ook de huur betaalt. Hij is de feitelijke gebruiker van de speedboot. Een aanvraagformulier voor een verzekering is ook ondertekend door de belastingschuldige.

Naar mijn mening heeft klaagster de reële eigendom van de speedboot in onvoldoende mate aangetoond.

(...)

De stacaravan

De verzekering staat sinds 1997 op naam van klaagster. De staanplaatsovereenkomst staat sinds 1994 ook op haar naam. De controlemedewerkers van de Belastingdienst hebben tijdens een gesprek met de beheerder van de camping waar de caravan staat, geconstateerd dat die beheerder klaagster niet kent. (Verzoeksters vader; N.o.) komt al ruim 15 jaar naar die stacaravan. Op het contract staan zijn naam en telefoonnummer bijgeschreven. Bovendien is het contract door hem ondertekend. Hij heeft altijd het staangeld en de verzekeringspremie contant betaald. De verklaring van de campingbeheerder is opgenomen in de ambtsedige verklaring van de betrokken medewerkers van kantoor 's-Hertogenbosch.

Naar mijn mening heeft klaagster de reële eigendom van de stacaravan in onvoldoende mate aangetoond.

(...)

Conclusie

Uit de resultaten van het onderzoek van kantoor 's-Hertogenbosch en uit alle beschikbare gegevens blijkt dat klaagster in onvoldoende mate de eigendom van de zaken, waarop beslag is gelegd, heeft aangetoond. Haar beroepschriften zijn op die grond afgewezen..."

Onder de bijlagen die de Belastingdienst met zijn reactie meezond, bevond zich een stuk met het opschrift "Onderbouwing art 10 letter B en art 15 IW alsmede onderbouwing weerleggen beroepschriften art. 22 IW." In dit stuk was het volgende opgenomen:

"...Onderzoek bij (het recreatieterrein; N.o.) door (twee belastingambtenaren; N.o.) leert het volgende. De beheerster van de camping zoekt het contract dat op naam van (verzoekers vader; N.o.) staat. Ze zegt: "Jullie bedoelen toch de marktkoopman, want we hebben 2 klanten met (die; N.o.) naam?"

De (belastingambtenaren; N.o.) vragen vervolgens: "de marktkoopman?" De beheerster: "ja, van (H.J.; N.o.) uit Oss van de (...)". De (belastingambtenaren; N.o.) antwoorden: "ja mogelijk is dat hem". Vervolgens zoekt de beheerster in het bestand. In eerste instantie zegt ze dat hij er niet staat. Dan krijgt ze een ingeving en weet zo kavelnr. x te noemen. Ze zoekt vervolgens op kavelnummer en vindt het contract 06-11-1994, echter op naam van (verzoekster; N.o.). Rechter bovenhoek staat tussen haakjes (de naam van verzoeksters vader; N.o.) Telefoonnummer van (verzoeksters vader; N.o.) staat vermeld als telefoonnummer van (verzoekster; N.o.). Bovendien zit erin het dossier een plattegrond van de caravan met de aantekening: (verzoeksters vader; N.o.); een nieuwe huurovereenkomst gedagtekend 30-4-2001 staat op naam van (verzoekster, met voorletter H.; N.o.) (verzoekster heeft de voorletters AWJ.) en wordt ondertekend door (verzoekers vader; N.o.).

Beheerster merkt nog op dat de (ouders van verzoekster; N.o.) er regelmatig verblijven, dat ze al zeker 15 jaar op de camping verblijven, dat ze slechte betalende zijn en dat vrijwel altijd contant na de nodige aanmaningen door (verzoeksters vader of moeder; N.o.) wordt betaald. (Verzoeksters echtgenoot; N.o.) heeft ze nog nooit gezien. Ze kent hem ook niet, terwijl ze alle gasten persoonlijk kent. (Verzoeksters vader; N.o.) zit hier al jaren. Hij heeft bij de jachthaven ook een boot liggen.

Het contract is ook ondertekend door (verzoeksters vader; N.o.). Ik zal nog nakijken wanneer de betalingen per bank zijn gedaan, maar daar moet ik het archief voor in.

(...)

Onderzoek bij de jachthaven (...) leert het volgende.

Een boot staat geregistreerd (op naam en adres van verzoeksters vader; N.o.) op ligplaats (...). Het contract staat op naam van (verzoekers vader; N.o.) en is door (hem; N.o.) als huurder van de ligplaats ondertekend. Betreft boot type (...) met buitenboordmotor 25 PK. Op de huurovereenkomst gedagtekend 11-8-2000 staat als bijzonderheden/opmerkingen: overschrijving lopende overeenkomst. Tevens staan op de overeenkomst 3 telefoonnummers van (verzoeksters vader; N.o.), w.o. het (...) campingnummer. Onderzoek leert dat dit nummer betrekking heeft op de vaste telefoonaansluiting op de camping (...).

Onderzoek bij KPN als provider leert het volgende: 2 medewerkers van KPN hebben het volgende medegedeeld en willen dit eventueel ook schriftelijk bevestigen op verzoek: "we

kunnen in onze systemen terugkijken tot 1998. Wilt u informatie van nog eerdere datum dan moeten we naar het archief. Het nummer (...) staat sedert mei 2003 op naam van (N.; N.o.) en vanaf 010198 (en mogelijk eerder) - 281102 - op naam van (verzoeksters vader; N.o.).

281102 heeft een eindafrekening plaatsgevonden en het saldo is overgemaakt naar de rekening van (verzoeksters vader; N.o.). Onderzoek bij de (jachthaven; N.o.) levert naast kopieën van huurovereenkomsten vanaf 1994 op naam van (verzoeksters vader; N.o.) en of telefoonnummers van (verzoeksters vader; N.o.) de verklaring van de havenmeester en zijn echtgenote: "(Verzoeksters vader; N.o.) heeft altijd betalingsachterstand. (Verzoeksters vader; N.o.) betaalt altijd contant. Nu hebben we hem al even niet gezien, hij weet dat hij nog achterstand heeft, maar hij komt nog wel hoor. Hij heeft ook een stacaravan op de camping".

(...)

Aanvraag formulier bij de verz.mij W. m.b.t de boot is ondertekend door (verzoeksters vader; N.o.).

(...)

Onderzoek bij verzekeringskantoor W. te O. door (twee belastingambtenaren; N.o.):

(...)

"Ook verklaart (verzoekster; N.o.) dat deel 1,2 en 3 van het kentekenbewijs bij pa ligt. Vreemd.

Op een document betreffende correspondentie met Unigarant van 3 november 2004, staat een opvallende aantekening geplaatst door het ass.kantoor: "auto is eigenlijk van (verzoekster vader; N.o.), kenteken op naam dochter van (verzoeksters vader; N.o.)! (...)

Caravan: Verzekering t.n.v. (verzoekster; N.o.). Aanvraagformulier polis aan Stad Rotterdam verzekeringen wordt ingevuld en ondertekend 28 april 1995 door (verzoeksters vader; N.o.). (...). (Verzoeksters vader; N.o.) betaalt contant de verzekeringsnota's..."

Bij de reactie van de Belastingdienst was tevens een ambtsedige verklaring gevoegd waarin het bovenstaande inzake de bevindingen bij het bezoek aan de camping en de jachthaven waren vastgelegd. Tevens waren bijgevoegd diverse stukken inzake de verzekering van de auto waarin verzoeksters vader optrad als verzekeringsnemer en aan hem gerichte correspondentie inzake de verzekering van de auto.

7. In reactie op het toegezonden verslag van bevindingen liet verzoekster in een brief van 20 mei 2009 nog het volgende weten:

"...Omdat ik de auto wilde verkopen (...) via advertenties in de Telegraaf en op Internet (...) en overdag zelf niet beschikbaar was, had ik de auto bij mijn vader te koop gezet omdat die overdag thuis was. Zoals de Belastingdienst zelf heeft kunnen constateren hing op de auto een plaat "te koop" met daarop vermeld mijn vaste telefoonnummer en tevens het mobile nummer van mijn vader.

(...)

Verder kan ik u mededelen dat ik vernomen en zelf ondervonden heb hoe de (twee belastingambtenaren; N.o.) te werk gaan.

Tijdens de "onderzoeken" is de werkwijze van de heren op alle locaties als zeer intimiderend en bedreigend ervaren. Mogelijk tegen chanterend aan. Ik heb dit vernomen van de medewerkster van de camping (...), garagehouder (...) en de heer (W.; N.o.) (assurantiekantoor). Alle vragen waren zeer insinuerend en beledigend in de richting van mijn vader. De vragen werden op een zeer suggestieve wijze gesteld..."

II. Beoordeling

8. Het vereiste van rechtszekerheid houdt onder meer in dat gerechtvaardigde verwachtingen van burgers en organisaties jegens bestuursorganen door die bestuursorganen worden gehonoreerd. Het vereiste van rechtszekerheid impliceert dat een bestuursorgaan eigendomsrechten in beginsel respecteert en daar slechts onder bijzondere omstandigheden inbreuk op maakt.

9. Nu verzoekster tegen het beslag op de auto, de boot en de stacaravan beroep had aangetekend, was het aan de directeur van de Belastingdienst/Zuidwest om te beoordelen of verzoeksters vader rechthebbende was op de in beslag genomen zaken dan wel of het door verzoekster geclaimde eigendomsrecht moest leiden tot opheffing van het beslag. Bij die beoordeling was van belang dat de Belastingdienst er ingevolge het bepaalde in artikel 119 Burgerlijk Wetboek (zie Achtergrond, onder 1.) bij de inbeslagname van zaken die in het bezit waren van verzoeksters vader vanuit mocht gaan dat hij de rechthebbende was op die zaken.

Daarnaast stond (en staat) voor verzoekster de rechtsgang open zoals omschreven in artikel 456 Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (zie Achtergrond, onder 2.).

10. De auto bevond zich ten tijde van de inbeslagneming in 2008 in een loods, waarvan de eigenaar was aangesteld als bewaarder in het beslag dat was gelegd in 2006. Bij de beslaglegging in 2006 stond de auto geparkeerd in de directe nabijheid van de woning van verzoeksters vader en was het kentekenbewijs in zijn bezit. Onder deze omstandigheden mocht de Belastingdienst er naar het oordeel van de Nationale ombudsman ook voor de beslaglegging in 2008 op het standpunt stellen dat de auto in het bezit was van verzoeksters vader. Dit betekent dat er een wettelijk vermoeden was dat verzoeksters

vader de rechthebbende op de auto was.

De Nationale ombudsman onderschrijft het oordeel van de directeur van de Belastingdienst dat het door verzoekster gepretendeerde eigendomsrecht dit vermoeden niet heeft weerlegd en niet behoefde te leiden tot opheffing van het beslag op de auto. De aanwijzingen die de Belastingdienst naar voren heeft gebracht dat het eigendomsrecht van verzoekster slechts formele betekenis heeft zijn daarvoor voldoende. In het bijzonder is van belang dat verzoeksters vader de feitelijke beschikkingsmacht had over de auto, dat hij de aanschaf van de auto feitelijk mogelijk heeft gemaakt door direct of indirect te zorgen voor de benodigde middelen, dat niet is gebleken van een schriftelijk vastgelegde lening, dat de vader kennelijk de verzekering voor de auto heeft gesloten en blijkens de verklaring van het verzekeringskantoor ook de premie voldeed. Ook is van belang de aantekening die de medewerkers van de Belastingdienst aantroffen bij de verzekeringsagent dat de auto eigenlijk van verzoeksters vader was. Onder deze omstandigheden is de tenaamstelling van het kentekenbewijs onvoldoende om aan te nemen dat verzoekster daadwerkelijk de eigenaar is van de auto. Dit geldt ook voor de stelling van verzoekster dat de auto slechts bij haar vader was omdat zij de auto via hem te koop aanbood.

De directeur heeft het beroep van verzoekster kunnen afwijzen zonder het vereiste van rechtszekerheid te schenden.

11. Ook de boot bevond zich ten tijde van de beslaglegging in 2008 in de opslagloods bij de bewaarder in het beslag uit 2006. Bij de beslaglegging in 2006 bevond de boot zich echter in de haven bij het recreatieterrein waarop ook de stacaravan stond.

In zijn uitspraak op verzoeksters beroep heeft de directeur geoordeeld dat de feitelijke eigendom van de boot lag bij verzoeksters vader. Hoewel de uitspraak dit niet vermeld, heeft de directeur kennelijk bedoeld evenzo te oordelen ten aanzien van de stacaravan. De directeur heeft hiervoor aangevoerd dat het sta- en liggeld voor de boot en de caravan plachten te worden voldaan door verzoeksters vader, dat hij ook de contracten heeft ondertekend en dat de boot regelmatig door hem werd gebruikt. Verder verwijst de Belastingdienst naar een niet nader aangeduid samenstel van factoren.

12. De Nationale ombudsman is van oordeel dat de directeur van de Belastingdienst voldoende heeft aangetoond dat verzoeksters vader de rechthebbende was en zonder schending van het vereiste van rechtszekerheid heeft kunnen beslissen dat de gepretendeerde eigendom van verzoekster niet behoefde te leiden tot opheffing van het beslag op de boot en de caravan. De Nationale ombudsman acht daarvoor naast de door de directeur genoemde omstandigheden het volgende van belang.

De beheerster van de camping op het recreatieterrein gaf, blijkens de door twee ambtenaren van de Belastingdienst op ambtseid opgemaakte verklaring aan, verzoeksters ouders te kennen als regelmatige bezoekers van de caravan gedurende al vijftien jaar en

verzoeksters echtgenoot nog nooit te hebben gezien. Deze verklaring staat haaks op de verklaring van verzoekster dat zij en haar gezin de caravan regelmatig gebruikten en dat haar echtgenoot daaraan veel werkzaamheden had verricht. Voorts is uit het onderzoek door de Belastingdienst naar voren gekomen dat de vaste telefoonaansluiting in de stacaravan op naam stond van verzoeksters vader. Verder verklaarde zowel de beheerster van de camping als de havenmeester van de jachthaven dat verzoeksters vader de rekeningen voor het lig-, cq. het stageld contant placht te voldoen.

Ook de verzekeringspremies voor de boot en de caravan placht de vader van verzoekster blijkens verklaring van de verzekeringsagent contant te voldoen. Uit deze omstandigheden kon de directeur in redelijkheid de conclusie trekken dat de feitelijke beschikkingsmacht van de boot en de caravan lag bij verzoeksters vader. Ook ten aanzien van de boot en de caravan mocht de Belastingdienst er derhalve vanuit gaan dat verzoeksters vader de rechthebbende was. Uit het feit dat de vader de verzekeringspremies placht te voldoen, kon de directeur voorts afleiden dat ook het risico van teloorgaan van beide zaken feitelijk lag bij verzoeksters vader. Onder deze omstandigheden kon de directeur van de Belastingdienst zonder schending van het vereiste van rechtszekerheid voorbijgaan aan de tenaamstelling van eigendomsbewijzen en andere stukken. Deze zijn tegenover de door de Belastingdienst aangevoerde en de overige omstandigheden niet voldoende om te oordelen dat verzoekster niettemin de rechthebbende was op de boot en de caravan. Het zelfde geldt voor het vóórkomen in de overgelegde bankafrekeningen van verzoekster van een eenmalige afschrijving voor sta- en liggeld, te weten voor het jaar 2006 en voor de stelling van verzoekster dat de medewerkers van de Belastingdienst vragen op een suggestieve en insinuerende wijze hebben gesteld. Ten aanzien van dit laatste merkt de Nationale ombudsman op dat niet is gebleken van aanwijzingen dat de door betrokkenen gegeven antwoorden in strijd zijn met de waarheid.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Oost-Brabant, is niet gegrond.

Onderzoek

Op 4 december 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van mevrouw S te Oss, met een klacht over een gedraging van de Belastingdienst/Oost-Brabant.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Zuidwest verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De directeur van de Belastingdienst deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

De reactie van verzoekster gaf aanleiding het verslag op een enkel punt te wijzigen.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

- het verzoekschrift van 25 november 2008 met bijlagen;
- de reactie van 12 februari 2009 met bijlagen van de Belastingdienst.
- de brief van 29 mei 2009 met bijlagen van verzoekster.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Burgerlijk Wetboek

Artikel 119

"1. De bezitter van een goed wordt vermoed rechthebbende te zijn..."

2. Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering

Artikel 456

"1. Treft het beslag een zaak die geheel of ten dele aan een ander toebehoort of ten aanzien waarvan een ander een recht geldend kan maken dat de executant moet eerbiedigen, dan kan deze ander zich tegen verkoop waarbij zijn recht niet in acht wordt genomen tot op het tijdstip van verkoop verzetten..."